

УДК 351.061.2:342.51:329.78:005.53(477)
DOI 10.36.030/2664-3618-2021-1-121-127

Мар'яна Циганин,

аспірант, Львівський регіональний інститут державного управління

Національної академії державного управління при Президентові України,

помічник заступника міського голови у виконавчому комітеті Івано-Франківської міської ради

<http://orcid.org/0000-0003-3542-8560>

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПІВПРАЦІ ГРОМАДСЬКОГО СЕКТОРУ ТА ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ ТА ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ДО ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

У статті розглянуто сьогоденний стан та ефективність механізмів забезпечення співпраці громадських об'єднань з органами виконавчої влади у місцевому самоврядуванні, визначено проблеми організації діяльності молодіжних громадських організацій, проаналізовано рівень залучення молоді до прийняття управлінських рішень. Описано новий інструмент оцінювання участі молоді в суспільному житті країни. Розглянуто механізми забезпечення участі молодих людей і молодіжних об'єднань у прийнятті управлінських рішень, що полягають у сукупності інституційно-функціональних, програмно-цільових, нормативно-правових та ресурсних інструментів, методів, важелів, які використовуються державою та суспільством для формування й реалізації молодіжної політики в частині забезпечення участі молоді в публічному управлінні та досягнення високих показників у цій сфері. Запропоновано заходи щодо ефективнішого використання нововведених інструментів та механізмів залучення молоді до прийняття управлінських рішень і якісної співпраці громадських об'єднань з органами виконавчої влади.

Ключові слова: молодь; співпраця; молодіжна політика; участь; індекс оцінювання.

Постановка проблеми. Розвиток держави в цілому та територіальних громад окремо значною мірою залежить від результативної організації взаємодії громадського сектору та органів виконавчої влади, зокрема від стану й розвитку молодіжних громадських об'єднань. Створення та діяльність сучасних форм організації взаємодії і співпраці інституцій сприяють підтримці патріотизму громадян, формуванню їхньої свідомості та рівня соціальної згуртованості, виховання правильних цінностей та орієнтирів у молодого покоління, яке вже невдовзі займе ключові державотворчі позиції, що разом покликано створити умови для сталого розвитку країни. Лише за умови залучення громадськості до прийняття управлінських рішень, реагування представників влади на запити і потреби суспільства із залученням молодіжного сектору та пропонування взаємодії в питаннях покращення соціально-економічного становища можливий гармонійний та стабільний розвиток усіх сфер держави і її окремих регіонів. Зважаючи на це, розгляд обраної тематики є ак-

туальним з точки зору публічного управління та реалізації молодіжної політики.

Аналіз останніх досліджень. Чимало громадських діячів, лідерів громадської думки, науковців та практиків визнають, що суттєвою перешкодою для організації результативного публічного діалогу та комунікації між органами державної влади і молоддю є існуючі на сьогодні проблеми організації діяльності молодіжних громадських об'єднань. Як відомо, основною метою започаткування діяльності молодіжних громадських об'єднань є саме можливість позитивно впливати на розвиток суспільства. Рівень впливу безпосередньо пов'язаний із життєдіяльністю і розвитком молодіжних громадських об'єднань, що підкріплюється передусім належним організаційно-економічним забезпеченням.

Дослідження взаємодії та активізації співпраці між молоддю, молодіжними об'єднаннями, іншими інститутами громадянського суспільства і органами державної влади є предметом дослідження багатьох науковців, зокрема Б. Кудренка

(2019), І. Хохича (2013), В. Трофимова. Питання організації публічного діалогу описуються в наукових працях Е. Мамонтової (2016), О. Радченка та О. Крутій (2014). Питання інституційного забезпечення сталого розвитку регіону та організації взаємодії громадськості, органів влади й міжнародних організацій, зокрема, досліджені в наукових працях багатьох інших науковців.

Аналізуючи останні публікації та дослідження, варто зазначити, що сьогодні спостерігається тенденція до збільшення частки об'єднань, які стикаються з низкою проблем, пов'язаних з організаційно-економічним забезпеченням. Лише невелика кількість громадських об'єднань має чітко визначену місію своєї діяльності – основну спільну мету організації, чітко окреслені причини її існування (Стан та динаміка, 2018, с. 33–37). Саме на основі місії розробляються завдання організації, які і виступають критеріями процесу прийняття управлінських рішень. У разі, коли члени організації не знають основної мети їх організації, у них відсутній орієнтир для вибору найкращих варіантів розвитку та діяльності. Існує чимала кількість неприбуткових об'єднань, які для виживання поринають у свою поточну діяльність та забувають про місію своєї організації. Першочерговим постає питання пошуку джерел фінансування. Місія характеризує статус організації, забезпечує напрям і ключові точки для визначення завдань і стратегій на різних організаційних рівнях. Частина громадських об'єднань не має повної організаційної документації, що закріплює конкретні функції, права та обов'язки органів управління, окремих посадових осіб, регламентує організаційні, трудові та інші відносини з конкретного питання. Це певною мірою ускладнює існуючі на сьогодні процедури співпраці таких об'єднань із органами виконавчої влади.

Ще однією актуальною проблемою українських громадських об'єднань є недостатнє фінансування, але лише третина з них мають план залучення фінансування. Найбільш поширеними джерелами фінансування для таких організацій є благодійні пожертви бізнесу, фізичних осіб, гранти від міжнародних організацій чи всеукраїнських фондів та членські внески (Стан та динаміка, 2018, с. 43–53).

Не більше третини українських громадських об'єднань мають визначені та прописані етичні норми – етичний кодекс – документ, який містить основні принципи діяльності членів об'єднання – його співробітників та партнерів. У кодексі визначені положення, які є принциповими орієнтирами в питаннях організації взаємодії, надання допомоги, професійної діяльності, виконання

службових обов'язків та іншої діяльності членів об'єднання (Стан та динаміка, 2018, с. 70–73).

Мета (цілі) дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні необхідності удосконалення механізмів забезпечення участі молоді в публічному управлінні та розробці відповідних практичних рекомендацій.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах формування демократичної, соціальної, правової держави, ринкової економіки, дієвого громадянського суспільства потрібна ефективна співпраця органів влади та громадського сектору. Власне публічне управління поєднує владу, бізнес, суспільство і створює підстави для побудови міцної та ефективної країни. Цікавим є той факт, що публічне управління – це залученість багатьох бенефіціарів та зацікавлених сторін на рівних позиціях, серед яких держава займає таку ж саму позицію, як і всі інші учасники (Телешун, Титаренко, Ситник, Вировий, 2010, с. 5).

«Ідея громадянської участі передбачає включення чи залучення суспільства до управління (обговорення і розробка політичних, соціально-економічних, культурних програм та проєктів), вплив на прийняття рішень і контроль за їх виконанням, самоуправління на муніципальному рівні. Участь – це цілеспрямована інструментальна активність, за допомогою якої громадяни намагаються впливати на уряд таким чином, щоб у відповідь отримувати бажані для них дії» (Телешун, Титаренко, Ситник, Вировий, 2010, с. 36).

«Громадянське суспільство – система недержавних і комерційних інститутів, організацій, які забезпечують самоорганізацію та розвиток населення. Структурними елементами цієї системи є організації (політичні партії, громадські об'єднання, асоціації) та різні об'єднання (професійні, творчі, спортивні, конфесійні тощо), що охоплюють усі сфери суспільного життя і є своєрідним регулятором свободи людини. До недержавних інституцій громадянського суспільства належать: приватні добровільні інформації, громади, громадські фундації, клуби місцевих громад, профспілки, соціальні та спортивні клуби, професійні асоціації, правничі інституції, засоби масової організації, добровільні дружини, релігійні організації» (Коваль, 2012, с. 68).

Поняття «громадський сектор» на сьогодні не має єдиного чіткого визначення. Науковці та практики часто значення терміна «громадський сектор» співвідносять із такими словосполученнями, як: «громадські об'єднання», «молодіжні організації», «неурядові організації (НУО)», «некомерційні організації (НКО)», «організації громадянського суспільства (ОГС)», «неприбуткові організації (НПО)», «громадські ради» та ін. В

основному ці терміни є синонімами, проте кожен із них указує на якусь важливу, основну сторону діяльності організації та її юридично-правову форму. У цій статті вказані терміни вживаються як тотожні для зручності та у зв'язку з дослідженням залучення молоді до прийняття управлінських рішень, яке найчастіше відбувається через її активну діяльність у різного роду громадських об'єднаннях.

Ураховуючи мету дослідження, визначення публічного управління розглядається як діяльність органів державного управління, органів місцевого самоврядування, представників приватного сектору та інститутів громадянського суспільства в межах визначених законом повноважень і функціональних обов'язків (планування, організації, керівництва, координації та контролю) щодо формування й реалізації управлінських рішень суспільного значення, політики розвитку держави та її адміністративно-територіальних одиниць (Публічне управління, 2018, с. 144).

Механізм державного управління – це штучна, спеціально сконструйована система для реалізації певних цілей у визначеній сфері. В Енциклопедії державного управління механізм державного управління визначено як практичні заходи, важелі, засоби, стимули, за допомогою яких органи державної влади та місцевого самоврядування впливають на суспільство з метою реалізації поставлених цілей (Державне управління, 2012, с. 248).

Пріоритети державної політики в молодіжній сфері покликані сприяти самоорганізації та самореалізації молоді, соціальній інтеграції молодих людей, розвитку їхнього творчого потенціалу, залученню до процесів реформування українського суспільства та економіки, включенню молодих людей у процесі прийняття рішень на всіх рівнях державно-громадського управління. Саме молоді люди – це та частина населення, яка найбільш схильна до навчання, освоєння нових технологій, соціально вони є найбільш мобільними.

За результатами опитування (Опитування, 2020) «Діалог молоді з владою» (3 053 опитаних) лише 7 % молоді активно комунікує з місцевою владою, у той час як 68 % не комунікують зовсім. 56 % опитаних заявили, що хотіли б впливати на прийняття рішень, які стосуються молоді, але не знають, як це робити, і лише 13 % активно користуються такими механізмами й інструментами. Серед найбільш ефективних форм участі в процесі прийняття управлінських рішень опитувані виділили громадські об'єднання та молодіжні консультативно-дорадчі органи.

До існуючих на сьогодні механізмів забезпечення співпраці громадського сектору та органів виконавчої влади можна віднести:

- надання безпосередньої фінансової підтримки організаціям громадянського суспільства, спрямованої на реалізацію програм або проєктів, що розподіляється на конкурсних умовах;

- надання непрямої фінансової підтримки організаціям громадянського суспільства (статус неприбутковості, пільги на користування земельними ділянками або об'єктами нерухомості тощо);

- участь організацій громадянського суспільства у виконанні державних цільових програм;

- співпраця у формуванні та реалізації державної політики (доступ до публічної інформації, проведення публічних консультацій, громадської експертизи і громадського моніторингу, діяльність консультативно-дорадчих органів за участю організацій громадянського суспільства).

В основі формування механізмів забезпечення участі молоді в прийнятті управлінських рішень та забезпечення ефективної співпраці громадського сектору і органів виконавчої влади є нормативно-правовий механізм, який складається із Конституції України, хартій, міжнародних угод та конвенцій, законодавства. Щодо сфери публічного управління, то варто вказати такі складові: нормативно-правові акти, спрямовані на формування й реалізацію молодіжної політики; щорічні доповіді Президентові України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні, стан реалізації державної молодіжної політики; ратифікація документів міжнародних організацій.

Неурядові організації як активна ланка громадянського суспільства впливають на розвиток і реалізацію молодіжної політики як на національному, так і на регіональному рівнях, безпосередньо працюють із різними категоріями молоді, залучаючи до своєї діяльності та участі в житті країни. Зі збільшенням кількості таких організацій виникла потреба в оцінюванні якості реалізації їхніх цілей та заходів, реального залучення молоді, формування лідерів у молодіжному секторі.

В Україні існує позитивний досвід вирішення актуальних питань молоді. За результатами виконання Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2016–2020 роки успішно діє низка механізмів забезпечення участі молодих людей та молодіжних об'єднань у прийнятті управлінських рішень та впроваджено інструменти щодо участі молоді та молодіжних організацій у процесах ухвалення рішень, реалізації молодіжної політики на місцевому та регіональному рівнях; проведено ряд загальнодержавних соціологічних досліджень і опитувань; започатковано численні програми, конкурси і проєкти для самореалізації та сталого розвитку молоді, зокрема

виконується програма «Молодіжний працівник», збільшується кількість молодіжних консультативно-дорадчих органів, молодіжних центрів, створено державну установу «Всеукраїнський молодіжний центр», проводиться національний конкурс «Молодіжна столиця України», здійснюється фінансова підтримка проєктів молодіжних та дитячих громадських організацій, розширюється міжнародне молодіжне співробітництво та співпраця з міжнародними організаціями, започатковано обміни молоддю між Україною і Польщею та Україною і Литвою. Міністерство розвитку громад та територій України у конкурсі «Кращі практики органів місцевого самоврядування» в 2019 р. виділило окрему тему «Практики залучення молоді до місцевого економічного розвитку»: молодіжні ради при органах місцевого самоврядування; творчі майстерні, громадські простори; курси з підприємництва для школярів, молоді; молодіжні бізнес-ініціативи; інші молодіжні формати участі у місцевих справах.

Водночас проблемами, які досі потребують розв'язання, є:

- низький рівень участі молоді в суспільному житті, діяльності інститутів громадянського суспільства, у тому числі молодіжних та дитячих громадських організацій, а також органах учнівського та студентського самоврядування, програмах сфери волонтерської діяльності та в процесах ухвалення рішень, що стосуються розв'язання проблем молоді;

- низький рівень поінформованості молоді, насамперед молоді з інвалідністю, про свої права, обов'язки та можливості для розвитку власного потенціалу й самореалізації у своїй територіальній громаді, області, в Україні загалом;

- низька активність молоді в політичному житті країни як на державному, так і на регіональному та місцевому рівнях;

- недостатній рівень мобільності молоді (у межах України та між різними країнами);

- низький рівень громадянських компетентностей, у тому числі щодо дотримання правових норм, стандартів прав людини, насамперед толерантного ставлення та взаємоповаги один до одного;

- незначна кількість молоді, яка вважає корупцію та непотизм етично неприйнятними формами розв'язання побутових проблем та подолання життєвих перешкод;

- підготовка молоді до сімейного життя, відповідального ставлення молоді до планування сім'ї та власного репродуктивного здоров'я;

- недостатньо сформовані навички здорового способу життя й розуміння важливості комплексної турботи про фізичне та психологічне благополуччя;

- низький рівень соціалізації, реінтеграції та адаптації молоді, яка проживає в складних життєвих обставинах, уразливих та маргіналізованих груп у суспільстві, насамперед молоді з інвалідністю;

- упродовження Російською Федерацією стратегії милітаризації освітнього процесу та деструктивного впливу на молодь із тимчасово окупованих територій України;

- недостатній рівень соціально-психологічної адаптації молоді, місцем проживання якої є тимчасово окуповані території, в соціокультурний простір України;

- низький рівень компетентностей, необхідних молоді для:

- свідомого вибору професії та кар'єрного розвитку;

- провадження підприємницької діяльності;

- розвитку лідерських якостей.

3 грудня 2020 р. Урядом схвалено Концепцію Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021–2025 роки. На виконання розпорядження (Про схвалення концепції, 2020) Мінмолодьспорту розроблено проєкт Програми, який включає конкретні заходи для виконання пріоритетних завдань у молодіжній сфері на наступні п'ять років. З метою його вдосконалення в режимі онлайн-конференцій було організовано обговорення проєкту Програми з усіма суб'єктами молодіжної політики та зацікавленими сторонами, зібрано відгуки та пропозиції щодо вдосконалення Програми.

Уперше за часів незалежності в Україні змінився підхід до оцінювання становища молоді. Відтепер на державному рівні будуть оцінювати не тільки питання, чи забезпечена молодь житловою площею і робочими місцями, а й чи вона відповідальна і спроможна впливати на життя країни. Її активність можна виміряти завдяки простому, зрозумілому і об'єктивному інструменту – Індексу оцінювання участі молоді (Руденький, Харченко, 2021). Міністерство молоді та спорту України спільно з Програмою розвитку ООН (ПРООН) розробило Індекс оцінювання участі молоді. Завдяки цьому інструменту якісно змінюється підхід до моніторингу участі молоді в суспільному житті. Фактично він стає індикатором змін у свідомості громадян країни. Передбачено, що такі дані збиратимуть під час регулярних соціологічних опитувань молодих людей віком від 16 до 35 років. Вони відповідатимуть на 24 запитання, які умовно об'єднані в чотири групи:

- політична участь молоді: чи стежать за новинами про політичні події; чи беруть участь у президентських, парламентських та місцевих виборах;

– участь в організованих формах громадянського суспільства: чи беруть участь у діяльності громадських організацій, партій, консультативно-дорадчих органів, молодіжних центрів, волонтерській діяльності;

– мобільність молоді: наскільки мобільна молодь на рівні області, країни та світу, чи є намір емігрувати і наскільки серйозний;

– самоорганізація молодих людей: чи готові обстоювати свої права, підписувати петиції, відмовлятися від споживання певних товарів та послуг з політичних чи екологічних причин?

Завдяки такому поділу на кластери формується якісно новий підхід до планування й оцінки програм і проєктів, спрямованих на створення умов для активізації участі, удосконалення механізмів співпраці:

- молодь із кластера «виключених» необхідно прицільно інформувати про наявні можливості, а також демонструвати переваги і здобутки від участі в суспільному житті;

- представників кластера «нерішучих» можна «спокусити» спрощеними і деталізованими способами участі, а також аргументом на користь того, що їхнє рішення дійсно має значення;

- насамкінець, активна молодь із останнього кластера потребує різноманітних і поглиблених варіантів участі.

Запровадження такого методу оцінювання є надзвичайно актуальним і допоможе систематично оцінювати ситуацію в країні, відтак – удосконалювати існуючі та розробляти нові механізми забезпечення співпраці громадського сектору та органів виконавчої влади у сфері молодіжної політики України та залучення молоді до прийняття управлінських рішень. Проте для практичного й ефективного його використання варто врахувати, що потреби, цінності, життєві цілі та розуміння участі в суспільному житті країни молоді у віці 16 років можуть значно відрізнятися від молоді у віці 35 років. У зв'язку з цим вбачається доцільним проводити опитування в різних вікових категоріях. Крім публікації отриманих результатів, необхідно

періодично проводити як обговорення ефективності використання Індексу оцінювання участі молоді, так і його вдосконалення з метою використання усіма суб'єктами молодіжної політики.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Таким чином, у статті описано як існуючі механізми забезпечення співпраці громадського сектору і органів виконавчої влади та залучення молоді до прийняття управлінських рішень, так і новий інструмент для покращання цих механізмів співпраці – Індекс оцінювання участі молоді, а також запропоновано варіанти його вдосконалення. Аналіз наукової літератури, нормативно-правових актів та експертних розробок профільного Міністерства свідчить, що відбувається позитивна динаміка і запроваджуються нові інструменти залучення молоді до прийняття управлінських рішень, мотивації до співпраці представників громадського сектору із державним, але сьогодні вони все ще потребують чималого доопрацювання. Існуюча система залучення молоді до державного управління зорієнтована на обмежені кола молоді, яка вже довела свою активність та перспективність для держави, наприклад різного рівня консультативно-дорадчі органи – громадські ради, радники з молодіжних питань; конкурси для молодіжних громадських організацій тощо. Усе ще залишається відкритим питання залучення пасивної та асоціальної молоді. На нашу думку, урахування і залучення цих категорій молоді сприятиме якісному оновленню персоналу на всіх ланках суспільства та активному пошуку найефективніших методів комунікації всіма суб'єктами молодіжної політики.

Подальша розробка означеного напрямку має полягати у вивченні й аналізі передумов, які впливають на формування основних компетенцій молодіжного працівника (знань, умінь і навичок), його бажанні брати участь у прийнятті управлінських рішень, а також чіткому визначенню і сприянню введення термінів «молодіжний працівник» і «молодіжна робота» у нормативно-правові акти України.

Список використаних джерел

- Руденький В., Харченко К. Участь молоді в житті країни відтепер вимірюватимуть в цифрах. 2021. URL: <https://cutt.ly/xku7oIW>
- Державне управління : підручник : у 2 т. / ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін [та ін.]. Київ ; Дніпропетровськ : НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с.
- Кудренко Б. В. Основи та особливості взаємодії молодіжних організацій та об'єднань і органів державної влади. *Державне управління: удосконалення та розвиток* : електрон. журн. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=181>
- Публічне управління : термінол. слов. / В. С. Куйбіда та ін. ; за заг. ред. В. С. Куйбіди, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2018. 224 с.

- Мамонтова Е. В. Діалог держави і суспільства як конструктивна форма політичної участі. *Забезпечення конструктивного діалогу між владою та суспільством* : матеріали наук.-практ. конф., 28 квіт. 2016 р. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2016. С. 35–39. URL: http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/new_23_05_16_1.pdf#page=35
- Опитування «Діалог молоді з владою». URL: <https://ukraine.ureport.in/opinion/4783/>
- Коваль П. С. Основи філософських знань : електрон. посіб. Ковель : Ковел. промислово-екон. коледж Луцьк. НТУ, 2012. URL: <http://kpekIntu.at.ua/e-book/philosofija/>
- Радченко О. В., Крутий О. М. Публічний діалог як системотворчий феномен новітньої державної політики в Україні. *Публічне управління: теорія та практика* : електрон. журн. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Pubupr_2014_4_26
- Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021–2025 роки» : Розпорядження Каб. Міністрів України від 23.12.2020 № 1669-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1669-2020-%D1%80?fbclid=IwAR3tzMPJEFWp7AEfUOOpUbtKb1coUVLcpW1uSz1uVhk9Sxug27rNxHkKvxQ#Text>
- Стан та динаміка розвитку організацій громадянського суспільства України 2002–2018 роки : звіт за даними дослідження / авт.-упоряд. : Л. Паливода, Н. Купрій, О. Бікла. Київ : БФ «Творчий центр ТЦК», 2018. 108 с.
- Телешун С. О., Титаренко О. Р., Ситник С. В., Вировий С. І. Публічна політика та управління : наук. розробка. Київ : НАДУ, 2010. 36 с.
- Хохич І. Активізація співпраці молоді з органами державної влади: Державно-управлінський аспект. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2013. № 4 (19). С. 168–176. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=dums_2013_4_21

References

- Rudenky, V., Kharchenko, K. (2021). Uchast molodi v zhytti krainy vidteper vymiriuvatymut v tsyfrakh. Retrieved from: <https://cutt.ly/xku7oIW>
- Kovbasiuk, Yu. V., Vashchenko K. O., Surmin Yu. P. et al. (2012). Derzhavne upravlinnia : pidruchnyk : u 2 t. [Public administration: Vol. 1. Dnipropetrovsk : NADU [in Ukrainian].
- Kudrenko, B. V. Osnovy ta osoblyvosti vzaiemodii molodizhnykh orhanizatsii ta obiednan i orhaniv derzhavnoi vlady [Fundamentals and features of interaction of youth organizations and associations and public authorities]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok* : elektronnyi zhurnal. Retrieved from: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=181> [in Ukrainian].
- Kuybida, V. S., Bilynska, M. M., Petroye, O. M., Dehtiarova, I. O., Melnychenko, V. I., Vasylevska, T. E. ...& Yarosh, N. P. (2018). (eds.) Publichne upravlinnia [Public Administration]. Kyiv : NADU [in Ukrainian].
- Mamontova, E. V. (2016). Dialoh derzhavy i suspilstva yak konstruktyvna forma politychnoi uchasti [Dialogue between the state and society as a constructive form of political participation]. *Zabezpechennia konstruktyvnoho dialohu mizh vladoiu ta suspilstvom* : materialy nauk.-prakt. konf. [Ensuring a constructive dialogue between government and society: materials of scientific practice. conf.]. Odessa : ORIDU NADU. Retrieved from: http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/new_23_05_16_1.pdf#page=35
- Opytuvannia «Dialoh molodi z vladoiu» (2021). Retrieved from: <https://ukraine.ureport.in/opinion/4783>
- Koval, P. S. (2012). Osnovy filosofskykh znan: elektronnyy posibnyk [Fundamentals of philosophical knowledge: an electronic textbook]. Kovel : Industrial and Economic College of Lutsk NTU. Retrieved from: <http://kpekIntu.at.ua/e-book/philosofija/>
- Teleshun, S. O., Tytarenko, O. R., Sytnyk, S. V., & Vyrov, S. I. (2010). Publichna polityka ta upravlinnia : nauk. rozrobka [Public policy and management. Kyiv : NADU [in Ukrainian].
- Radchenko, O. V., Krytiy, O. M. Publichnyi dialoh yak systemotvorchyi fenomen novitnoi derzhavnoi polityky v Ukraini [Public dialogue as a system-creating phenomenon of the latest state policy in Ukraine]. *Publichne upravlinnia: teoriya ta praktyka* : elektronnyi zhurnal. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2014_4_26
- Pro skhvalennia Kontseptsii Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy «Molod Ukrainy» na 2021-2025 roky : Rozporiadzhennia KMU vid 23.12.2020 № 1669-r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1669-2020-%D1%80?fbclid=IwAR3tzMPJEFWp7AEfUOOpUbtKb1coUVLcpW1uSz1uVhk9Sxug27rNxHkKvxQ#Text>
- Palivoda L., Kupriy N. & Bikla O. (2018). Stan ta dynamika rozvytku orhanizatsii hromadianskoho suspilstva Ukrainy 2002–2018 roky: Zvit za danymy doslidzhennia [Status and dynamics of development of civil society organizations in Ukraine 2002–2018: Report according to the study]. Kyiv : BF «Tvorchiy tsentr TTsk» [in Ukrainian].
- Khokhich, I. (2013). Aktyvizatsiia spivpratsi molodi z orhanamy derzhavnoi vlady: Derzhavno-upravlinskyi aspekt [Activation of cooperation of youth with public authorities: State-administrative aspect]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*. Is. 4. P. 168–174 [in Ukrainian].

Mariana Tsyhanyn,

postgraduate student, Lviv Regional Institute
for Public Administration of the National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine,
assistant deputy city chairman of the executive committee
Ivano-Frankivsk City Council

IMPROVING MECHANISMS FOR ENSURING COOPERATION BETWEEN THE PUBLIC SECTOR AND EXECUTIVE BODIES IN THE YOUTH POLICY OF UKRAINE AND INVOLVING YOUNG PEOPLE IN MANAGEMENT DECISIONS

The general articulation of the issue and its connection with the important research and practical tasks. Only when the public can participate in management decisions, and government officials respond to the demands and needs of society, involving the youth sector, and offer cooperation to improve the socio-economic situation, possible harmonious and stable development of all spheres of the state and its regions is possible. Due to this the consideration of the chosen topic is relevant from the point of view of public administration and implementation of youth policy.

The analysis of the recent publications on the issues this article deals with; identification of the parts of the general problem that have not been previously addressed. Many public figures, opinion leaders, scholars and practitioners recognize that the current problems of organizing the activities of youth NGOs are a significant obstacle to effective public dialogue and communication between public authorities and the public sector. According to the Youth Dialogue with the Government survey, 56 % of respondents said they would like to influence decisions that affect young people but do not know how to do so, and only 13 % actively use such mechanisms and tools. Respondents identified that public associations and youth advisory bodies are the most effective forms of participation in the management decision-making process.

The purpose (the objective) of this article is to theoretically prove and describe the mechanisms for ensuring the participation of young people in public administration and the development of practical recommendations for their improvement.

The key results and the background. Now the state level will assess how responsible and capable young people are to influence the life of the country. The Ministry of Youth and Sports of Ukraine together with the United Nations Development Program (UNDP) has developed a Youth Participation Assessment Index. After analyzing this tool, it definitely makes sense to conduct opinion polls among different age categories. In addition to the publication of the results obtained, it is necessary to periodically discuss both the effectiveness of the use of the Youth Participation Assessment Index and its improvement in order for it to be used by all youth policy participants.

Conclusions and the prospects of the further research. Further development of this area should consist of the study and analysis of the prerequisites that affect the formation of the main competencies of the youth worker (knowledge, skills and abilities), and their desire to participate in management decision process. In addition to that a clear definition and promotion of the introduction of the terms «youth worker» and «youth work» in the laws and regulations of Ukraine should take place.

Key words: youth; cooperation; youth policy; participation; evaluation index.

Матеріал надіслано 31 січня 2021 р.

Цитування:

Циганин М. Удосконалення механізмів забезпечення співпраці громадського сектору та органів виконавчої влади в сфері молодіжної політики України та залучення молоді до прийняття управлінських рішень. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України*. 2021. Вип. 1. С. 121–127.

Повна версія статті доступна також на сторінці:

<http://zbirnyk-nadu.academy.gov.ua>